

خیلواکی

استقلال

www.esteqalaal.net

پنجشنبه ۲۸ مارچ ۲۰۲۴

بی بی سی

جنگ غزه؛ ماجرای دختر ۱۲ ساله ای که همه خانواده اش را در یک شب
از دست داد

آلما و طرزان برادر هجده ماهه او

در ویدیوی ضبط شده توسط یک امدادگر فلسطینی، فریادی از زیر توده بتون (سمنت و کانکریت)
خرد شده به گوش می رسد.

«من آلما هستم!»

«اول به من کمک نکن. به مامان و بابام کمک کن. و لطفا به برادرم طرزان کمک کن. او یک

نوزاد ۱۸ ماهه است.»

صبح روز ۲ دسامبر سال ۲۰۲۳ است و آلما جرور ۱۲ ساله بیش از سه ساعت است که زیر
آوار (خرابه های) یک ساختمان پنج طبقه در مرکز شهر غزه مدفون است.

او فریاد می زند: «می خواهم برادر و خواهرم را ببینم. دلم برای آنها تنگ شده است.»

اما امدادگر ابتدا به آلما می رسد و او - بدون کمک - از بین صفحات دنداندار بتون و میله های
فلزی تاب خورده بیرون می آید.

او را گرد و غبار پوشانده است، اما هیچ آسیب عمده ای به او نرسیده است.

از او می پرسند خانواده اش کجا هستند؟ او به آوار سمت در راست و چپ خود اشاره می کند.

salamwatanam@gmail.com

(هشدار: این مقاله حاوی جزئیاتی است که ممکن است برای بعضی خوانندگان ناراحت کننده باشد)

سه ماه بعد، آما سرگذشت خود را به صورت مفصل و با جزئیات برای بی‌بی‌سی تعریف می‌کند. عمویش سامی نزدیک ما نشسته است. آما با او و خانواده‌اش در چادری در رفح در جنوب غزه پناه گرفته است.

سخنان او مانند سیلابی از وحشت و از دست رفتن خانواده است:

«به یاد دارم که زیر آوار از خواب بیدار شدم. آی پدم را نگاه کردم، دیدم ساعت ۹ صبح است. امیدوار بودم برادرم طرزان هنوز زنده باشد. صدایش می‌زدم و امیدوار بودم که یکی از آنها زنده باشد.»

«من بوی خون را می‌توانستم حس کنم که روی من می‌چکید. من فریاد می‌زدم که کسی ما را نجات دهد. صدای دیگران را نیز می‌شنیدم.»
اما آما پس از نجات، بقایای جسد طرزان را دید.

آما (راست) با خواهرش ریهاب و برادرش غانم

او می‌گوید: «پتویی که او را پوشانده بود، برداشتم. او را در حالت غیرقابل تصویری یافتم چون سرش بریده شده بود.»

در اینجا او سکوت می‌کند. چیزی که دیده نمی‌شود، او را تسخیر کرده است.

او می‌گوید: «پس از اینکه برادرم را اینطور دیدم، آرزوی مرگ می‌کنم. او فقط ۱۸ ماه داشت، او در این جنگ چه کرده بود؟»

طرزان تنها کسی نبود که او از دست داد.

تمام خانواده او از دست رفتند و کنار هم کشته شدند - پدر و مادرش محمد ۳۵ ساله و نعیمه ۳۸ ساله. برادرانش غانم ۱۴ ساله و کنان ۶ ساله. و خواهر ریهاب، ۱۱ ساله.

والدین آما تلاش زیادی کرده بودند تا جلوتر از بمباران های اسرائیل حرکت کرده و فرزندان خود را ایمن نگه دارند.

او به ما می‌گوید اولین جایی که خانواده به آن فرار کرد، بمباران شد؛ جای دوم هم همینطور و در جای سوم بود که بمب روی آنها فرود آمد.

بستگانش می‌گویند ساختمانی که آنها در آن خوابیده بودند در اثر حمله هوایی اسرائیل ویران شد.

ارتش اسرائیل به ما گفت که نمی تواند بدون دانستن محل ساختمان، در مورد این ادعا اظهار نظر کند.

آلما می گوید: « ما به عنوان یک خانواده در کنار هم خوشحال بودیم. وقتی می ترسیدیم همدیگر را بغل می کردیم. ای کاش می توانستم همه آنها را در آغوش بگیرم. وقت کافی با آنها نداشتم.» و او همچنان منتظر است تا آنها را دفن کند. فقط جسد طرزان پیدا شده است. او می گوید: « ۱۴۰ پناهنده [غزه ای که به دلیل جنگ آواره شده اند] در این ساختمان بودند و تنها برخی از اجساد پیدا شده اند.»

«اجساد خانواده ام در زیر آوار دارد تجزیه می شود(در حال تجزیه شدن است).» گاهی اوقات، آلما می تواند - فقط برای یک لحظه - تمام چیزهایی را که از دست داده است، فراموش کند.

او با پسر عموهای جوانش کف سرد چادر(خیمه) می نشیند. آنها در حال ساختن بادبادک(کاغذپران) از تکه های پلاستیک و خیالپردازی هستند. آلما به آنها ملحق می شود، با هم حرف می زنند و او لبخند می زند.

او می گوید دیگر مدام گریه نمی کند، زیرا می داند که پدر و مادرش در بهشت و خوشحال هستند. او با خانواده عمویش سامی آسایش یافته، اما امنیت پیدا نکرده است.

آلما با عمویش سامی و پسر عموهایش زندگی می کند

مانند هر کودکی در غزه، او هر لحظه ممکن است کشته شود.

آنها به ویژه(بخصوص) در رفح آسیب پذیر هستند، زیرا اسرائیل همچنان رفح را به حمله زمینی تهدید می کند. این شهر محل زندگی ۱.۴ میلیون آواره فلسطینی است. جنگ غزه با حملات حماس به اسرائیل در ۷ اکتبر آغاز شد که در آن حدود ۱۲۰۰ اسرائیلی کشته شدند که بیشتر آنها غیرنظامی بودند.

از آن زمان به بعد، بچه های(کودکان) غزه بهای وحشتناکی را پرداخته اند. آژانس کودکان سازمان ملل متحد، یونیسف، می گوید از زمان آغاز جنگ، ۱۳۰۰۰ کودک در غزه توسط اسرائیل کشته شده اند و این مقدار تلفات را «سرسام آور» توصیف کرده است.

مقامات وزارت بهداشت (وزارت صحت) تحت کنترل حماس در غزه می گویند که تلفات کلی در جنگ حداقل ۳۱۹۲۳ نفر است. سازمان بهداشت جهانی ارقام آنها را «معتبر» می داند و می گوید ارقام واقعی می تواند حتی بیشتر باشد.

اسرائیل می گوید تمام تلاش خود را به کار می گیرد تا تلفات غیرنظامیان را به حداقل برساند. فلسطینیان این را رد کرده و می گویند ساختمان های مسکونی پر از آوارگان هدف بمباران مکرر قرار گرفته و در جریان آن، خانواده هایی مانند خانواده آما کشته شده اند.

بستگان او عکسی را با ما به اشتراک می گذارند. در این عکس آما دیده می شود که گروهی متشکل از شش پسر عموی جوانش در اطرافش لبخند می زند. حالا همه آنها مرده اند، به جز او. همه همراه خانواده او در حمله ۲ دسامبر کشته شدند.

آما در وسط عموزاده هایش که همه کشته شدند

و الان چند آلمای دیگر در آنجا هستند که مادر و پدرشان را از دست داده اند؟ بر اساس اطلاعات اولیه جمع آوری شده توسط پژوهشگران مرکز حقوق بشر فلسطین، جنگ تا پایان فوریه (فبروری) حداقل ۲۰۰۰۰ یتیم برجای گذاشته است. این یک سازمان غیردولتی مستقل است که در غزه کار می کند و بودجه آن را اتحادیه اروپا تامین می کند.

به گفته این مرکز، تعداد واقعی ممکن است بیشتر باشد، اما به دلیل دشواری و خطرات دسترسی به اطلاعات در غزه، نمی توان آن را تایید کرد.

آما روی زمین خاکی، بین ردیف های چادر (خیمه)، با بچه های (کودکان) سامی، عمویش لی لی بازی می کند و از خانه ای به خانه بعدی می پرد. او شاد و آرام به نظر می رسد. این لحظه ای دیگر از فراموشی است.

قبل از اینکه جنگ همه چیزش را بگیرد، او عاشق آواز خواندن بود و همانطور که پدرش می خواست، امیدوار بود پزشک (داکتر) شود.

آلما می گوید: «من رویاهایی داشتم که می خواستم به آنها برسم، اما اکنون دیگر رویایی ندارم. در قلبم احساس درد می کنم که تا آخر عمر با من خواهد ماند، زیرا آنها خانواده و پدر و مادرم بودند. خواهر و برادرم و همه در یک شب از دست رفتند.»

تنها چیزی که آلما می خواهد این است که از غزه فرار کند و به مادر بزرگش که در خارج زندگی می کند، بپیوندد.

او می گوید: «می خواهم پیش او بروم، او را در آغوش بگیرم و احساس امنیت کنم.»

استقلال – خپلواکی: این گزارش دردناک و دلخراش، از تاریخ ۲۲ مارچ است و تا امروز که ۲۸ مارچ است، شش روز از آن تاریخ میگذرد که با یقین چندین هزار زن و مرد و کودک و پیر و جوان دیگر فلسطینی توسط نیروهای تجاوزگر اسرائیلی قتل عام شده و به احصائیه قبلی علاوه گردیده است. از تخریب کامل تمام شفاخانه های غزه و رفحه اگر گفته و نوشته شود، به چنگیز و هلاکو و هیتر و ستالین باید رحمت فرستاد.